

TÄHELAPS

Tõend maa-välistest

Tähelaps – tõend maa-välistest

Tegemist on vabavaraga. Järgnev ei ole müügiks.

Toomas Kask

toomas@vabamotleja.info

www.vabamotleja.info

2012

Sisukord

<u>Sisukord.....</u>	<u>3</u>
<u>Eessõna.....</u>	<u>4</u>
<u>Proloog.....</u>	<u>4</u>
<u>Füsioloogilised iseärasused.....</u>	<u>7</u>
<u>Kokkuvõte Tähelapse füsioloogilistest anomaaliatest.....</u>	<u>21</u>
<u>Kuidas sai nii paljude väärarengutega olend jõuda täiskasvanuikka?.....</u>	<u>22</u>
<u>Kuidas seletab teadus sääraseid anomaaliaid?.....</u>	<u>22</u>
<u>Geneetika.....</u>	<u>23</u>
<u>Tähelapse DNA lugu.....</u>	<u>24</u>
<u>Mis tõestati aastal 2003?.....</u>	<u>27</u>
<u>Epiloog.....</u>	<u>27</u>
<u>Kasutatud kirjandus.....</u>	<u>28</u>

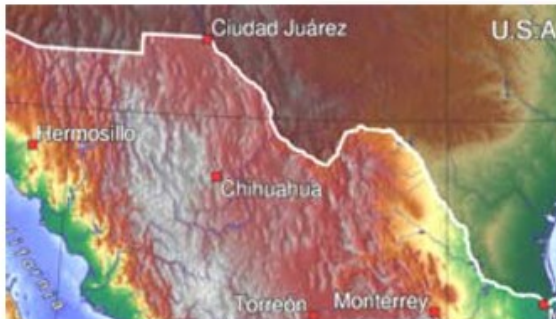
Eessõna

Üks teadlaste tüüpilisemaid banaalsusi paranormaalsete nähtuste kohta on, et erakordsed väited nõuavad erakordseid tõendeid. See lubab neil tõsta „aktsepteeritavate“ tõendite taset järjest kõrgemale, et vaadata mööda sellest, mida ei osata või ei taheta seletada. Järgnevalt tutvustan teile uurimustööd, mis laob lauale karmid, ümberlukkamatud faktid maavälise või meile siiani tundmata intelligentse eluvormi kohta.

Proloog

Lugu sai alguse 1930. aastatel Põhja-Mehhikos (Chihuahua'st 161 km edelas) Vase kanjonis (ingl.k. *Copper Canyon*). Hõredalt asustatud tühermaal elas mehhiko päritolu pere. Ühel päeval otsustas perekonnale külla tulnud sugulaste teismeeas tütar minna ümbrust avastama ja marju korjama. Marjade asemel leidis ta aga midagi erakordset.

Üpris tühjal ja üksluisel maastikul, hakkas tütarlapsele silma koobas. Kohalikud on lapsi hoiatanud säärase koobaste eest - alati on varingu või eksimise oht -, aga nagu teismeliste kohane, ei hoolinud nooruk oma vanemate keelust. Tunnelist leidis tüdruk pinnasest pooleldi välja ulatuva luukere. Säilmete kõrval asetses madal ilmastiku poolt räsitud haud. Ta otsustas selle oma paljaste kätega lahti kaevata. Nähtavale tuli skelett, mis vaatamata sama suurele koljule, oli pinnasel lebanud säilmetest lühem. Hiljem kirjeldas ta väiksemat sõnaga „moondunud“.

Tüdruk tahtis oma leiu koju Texasesse viia, et see oma koolile annetada, aga kuna ta pidi seda tegema salajas, otsustas ta luud ära peita ja päeva-paar aru pidada, kuidas sellega toime tulla. Seega poetas nooruk kondid kuivanud jõesängi maast välja ulatuvate puu juurte alla. Tema kiuste juhtus aga nõnda, et samal ööl tuli tugev vihmahoog, mis tekitas piirkonnas korraliku üleujutuse. Kaks päeva hiljem leidis tüdruk oma peidupaigast ainult kolbad ja „moondunud“ kolju parempoolse ülalõualuu (maxilla) tüki. Vihmavesi oli ülejäänud luud ära uhtnud. Seikleja viis koljud salaja koju El Pasosse ja säilitas neid oma elu lõpuni kui suveniire, uskudes, et veidram kolju oli lihtsalt väärarengu tulemus.

Vasemal on Tähelapse kolju ja paremal teine leitud kolju

Peale naise surma 1990. aastal, sai koljude uuteks omanikeks Ray ja Melanie Young. Aasta oli 1998. Melanie oli elukutselt vastsündinute põetaja, tänu millele taipas, et tegemist ei olnud tavalise väärarenguga. Kolju oli liiga kerge ja sümmeetriline ning paljud füüsilised tunnusjooned olid kõike muud kui normaalsed. Kuna Young'id olid MUFON'i (s.o. UFO huviliste grupeering, inglise keeles *the Mutual UFO Network*) liikmed, mõistsid nad, et see kolju sobiks tulnukliigile, keda kutsutakse „Halliks“(ingl.k. *The Grey*).

Ray ja Melanie Young

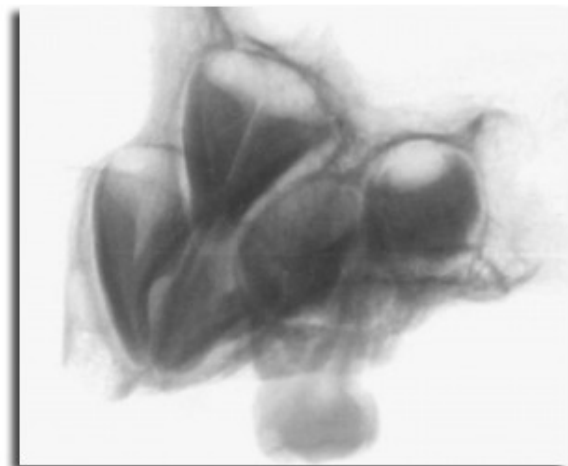
Lloyd Pye

Young'id pärisid MUFON-i kolleegidelt, et äkki nad teavad kedagi, kes tegeleks nn. alternatiiv-teadmiste rakendamisega teaduses. Neile soovitati meest nimega Lloyd Pye. Tegemist on 1946. aastal sündinud Louisiana (USA) kirjanikuga. 1968 omandas mees New Orleans'i Tulane'i Ülikoolis psühholoogia eriala. Oma esimese novelli müüs kolmekümne aastastelt. 1980. aastatel töötas Hollywood's stsenaaristina. Oma 20.-40. eluaastatel lõi teooria, mille kohaselt poolmüütilised hominiidid (nt. jetid) on inimeellaste järeltulijad ja homo sapiensi „tekkel“ on hoopis muu selgitus kui meile räägitud. Teooria pani ta kirja 1997. aastal raamatuks „Kõik mis sa tead, on vale“ (*Everything You Know Is Wrong*), mis sai ka sama-laadsete seas bestselleriks. Veel on ta kirjutanud teose „Tähelapse kolp“ (*The Starchild Skull*). Selle teose sisu ei ole vist raske aimata. 1999. aastal

kohtusid Lloyd Pye ja Young'id ning alguse sai Tähelapse projekt. Hiljem on Pye tunnistanud, et kolba Tähelapseks ristimine oli viga - see kutsus enamikel teadlastel koheselt esile alateadliku tõrke kõige ebahariliku ja ebanormaalse vastu, mida nad seletada ei oska või lihtsalt ei taha.

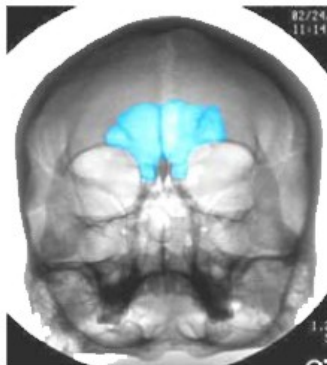
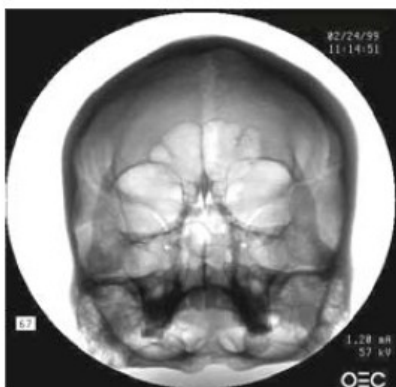
Füsioloogilised iseärasused

Esimeseks sammuks tundmatusse oli röntgenipiltide tegemine mõlemast kolbast (Tähelapsega koos leiti ka ju teine skelett) ja väiksema kolba juurde kuuluva parempoolse ülalõualuu (maxilla) tükist. Järgnevalt nimetame moondunud kolba „Tähelapseks“ ja temaga koos leitud normaalse kolba „emaks“. Ülalõualuu röntgenipilt (vt. pilt 1.) tõi nähtavale viis kokkusurutud hammast lõualuu sees (pildil tumedad laigud), mis vihjab asjaolule, et olend suri 5-6 aastaselt. Tegelikult osutus see arvamus aga vääraks.

Pilt 1. Vasemal Tähelaps ja paremal röntgeniläbivaatus maxilla tükist

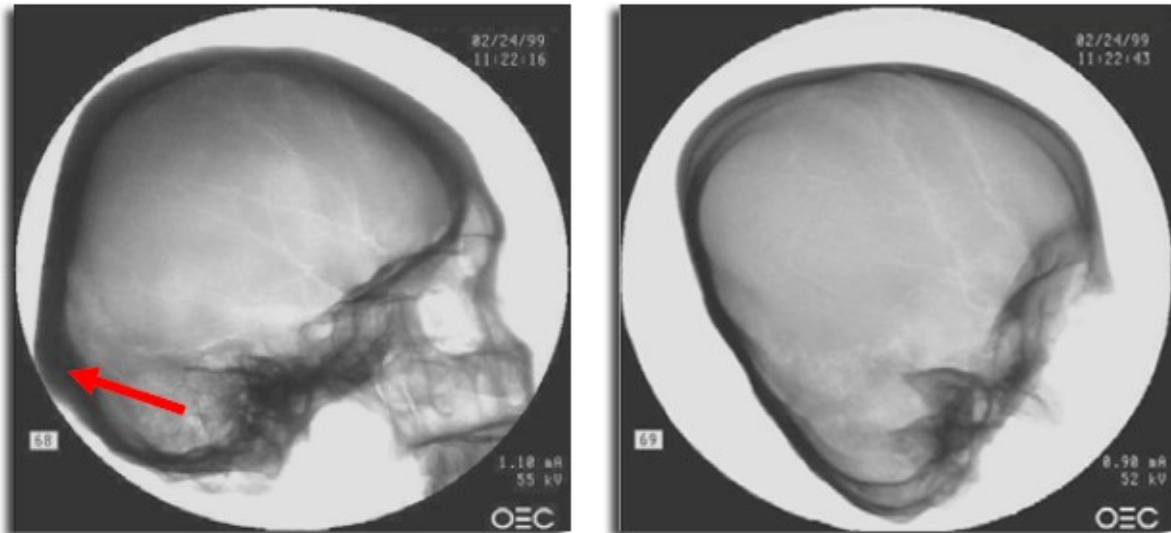
Pildil 2. on vasemal ja keskel ema kolp, millel on inimesele omane otsmikuurgete - otsmikuluu sisemuses olev õhku sisaldav ruum, mis on ühenduses keskse ninakäiguga. Tähelapsel (paremal) pole aga otsmikuurkest jälgegi, need pole isegi välja arenema hakanud, mis on äärmiselt ebanormaalne.

Pilt 2.

Röntgenipilt ema kolbast (pilt 3.) profiilis paljastab asjaolu, et tema pea on olnud imikueas kinni seotud kõva pinna külge. Tema kuklaluu on deformeerunud lamedaks kuni alumise kuklataguse jooneni välja, s.o. väljadeni kuhu kinnituvad kaelalihased (punane nool). Imikute kinnisidumine oli ja on ka tänapäevani

mõningates primitiivsetes kultuurides viis, kuidas emad kannavad inimkuid endaga tööl kaasas. Piltlikult näeb see välja nii, et emad seovad oma sülelapsed laua külge kinni (k.a. imiku pea), et oleks võimalik last oma päevastel toimetustel alati kaasas kanda. Imiku kolju on aga nii pehme, et kuklaluu arenebki seetõttu välja täiesti lamedana. Radioaktiivse süsiniku dateerimise meetod (Süsinik-14) kinnitab, et mõlemad surid umbes 900 aastat tagasi. See muudab kolju füüsilise deformatsiooni veelgi tõenäolisemaks.

Pilt 3. Paremal Tähelaps ja vasakul tema kaaslane

Sama seletust seostatakse kõige tihedamini ka Tähelapse fenomeniga. Siiski ei tasu teha ennatlikke järeldusi... Nimelt näitab röntgen Tähelapse profiilist luu loomulikku arengut, loomulikku ajukäärü. Vaatamata veenvale tõendile, mis välistab igasuguse füüsiliselt tekitatud vääringu, peetakse seda Tähelapse kolju kuju põhjuseks. See ühildub teadlaste ühe lemmik tõekspidamisega tuntud kui Ockhami habemenuga. Ockhami habemenuga ehk parsimoonia või ökonoomsuse printsiip on saanud nime William Ockhamilt, kes leidis, et eelistada tuleb nähtuse kõige lihtsamat seletust. Ta ei väitnud, et kõige lihtsaim seletus on tingimata tõene või tõenäoliselt tõene, kuigi tagantjärele on väga sageli lihtsaim seletus osutunudki õigeks. Ja nõnda väidavadki paljud teadlased tungivalt, et eelnev peab olema tõde.

Pilt 4. Vasakul Tähelapse kiiruluud ja kuklaluu, paremal hüdrosefaalia tõttu surnud lapsed

Veel üks huvitav aspekt Tähelapse kolju juures on ebaproportsionaalselt suureks arenenud kiiruluud (v.t. pilt 4.). Asjatundjad seletavad seda kui tüüpiline hüdrosefaalia ehk vesipea sündroom. Vesipea korral on tegemist ajupoolkerasid ühendavate õõnte ehk ajuvatsakeste laienemisega, mis on tingitud ajuvedeliku ringluses esinevast takistusest, liigtootmisest või imendumise häirest. Samal pildil on näha kolm tõelist vesipea sündroomi tõttu surnud last (enne tehnika arengut, surdigi selle haiguse kätte varakult). Neil on aga silmakoopad normaalsel kohtadel, luu paksus on tavaline, kael ühendub peaga õigel kohal jne. Tähelapsel kõik need omadused puuduvad.

Pilt 5. Vasakul: normaalne kolp; keskel: Tähelapse veider „mõlk“ kiiruluude vahel; paremal Tähelapse kiiruluude-vaheline noolõmblus

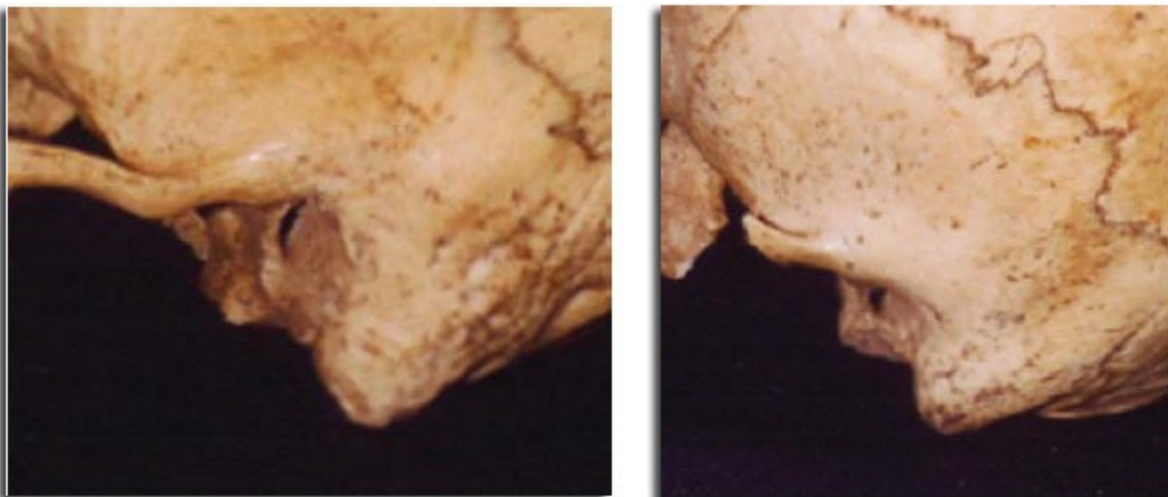
Hüdrosefaalia teooriaga ei lähe kokku ka silmnähtav vagu või „mõlk“ kiiruluude vahel (vt. pilt 5.). On enam kui loogiline, et kolju-sisese surve tagajärjel ei saa tekkida auku. Ainuke võimalus oleks juhul, kui kiiruluude ülemiste servade vahel olev noolõmblus (kolju luud seonduvad omavahel õmbluste abil, v.a. alalõualuu ja keeleluu) oleks luustunud enneaegselt. Üldjuhul hakkavad õmblused luustuma 30. eluaastast. Luustumata õmblused on täiesti normaalsed. Kui aga kiiruluude

vaheline noolõmblus oleks enneaegselt luustunud, oleks seda pidanud näitama ka röntgenläbivaatus. Mida aga ei ole, seda ei ole. Enamus teadlased lihtsalt ignoreerivad seda fakti.

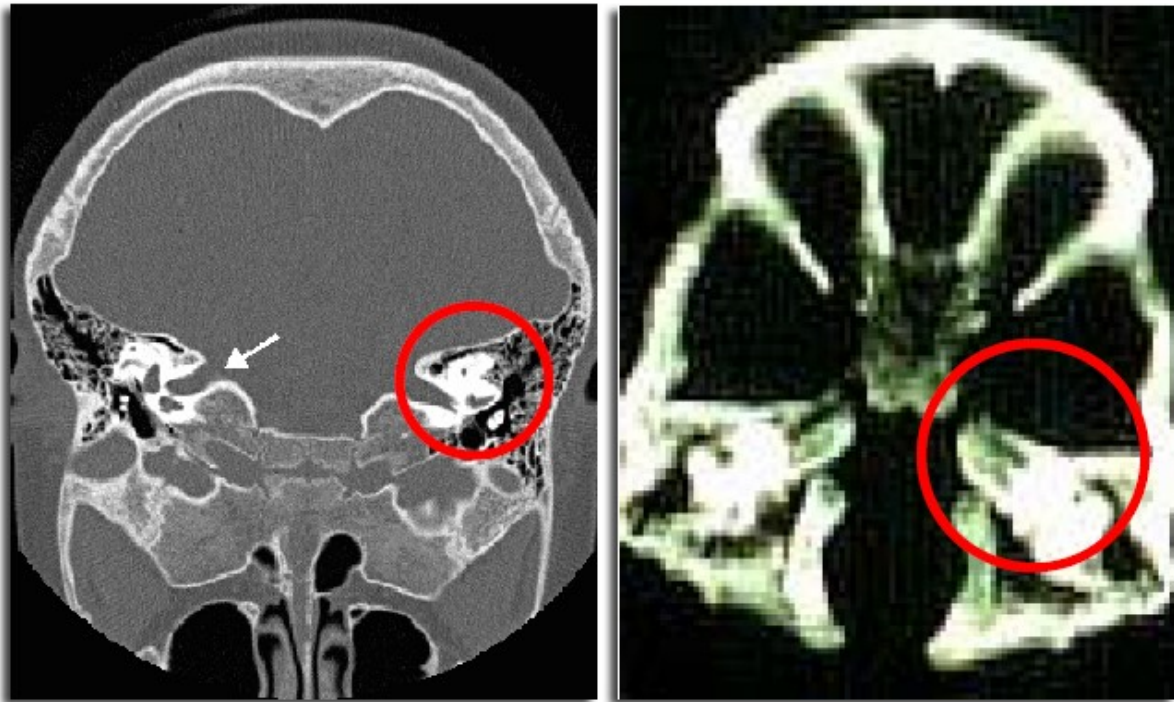
Pilt 6. Vasakul: normaalne kolp; keskel: Tähelaps; paremal: Tähelapse silmakoopad suurendatult

Normaalse inimese kolba silmakoopad on umbes 5. cm sügavused ja koonusekujulised. Kõige sügavamal, sõellestmel, on väikesed mulgud haistmisnärviuudude läbimiseks. Tähelapse silmakoopad on aga 1,7 cm sügavad ja avavused närvikiudude tarvis on tükk maad all pool ja ninaluule palju lähemal. Ei saa mööda vaadata tema silmakoobaste unikaalsusest (vt. pilt 6.). Ka silmakoobas koosneb erinevatest detailidest - pisaraluu, sõelluu silmakoobasmine leste ja otsmikuluu silmakoobasmine leste. Antud juhul muudab asjaolu väga kummaliseks see, et need on mõlemas koopas täiesti identse kujuga ja sileda pinnaga. Selline uskumatu sümmeetria saab tuleneda ainult geenidest. Inimeste silmakoopa ülemine serv on ümara ja õrnalt krobeline äärega, tähelapse oma aga õhuke ja terava äärega nagu võinuga. Seega - normaalse inimese kolju ja Tähelapse kolju on sama sarnased nagu siga ja kägu.

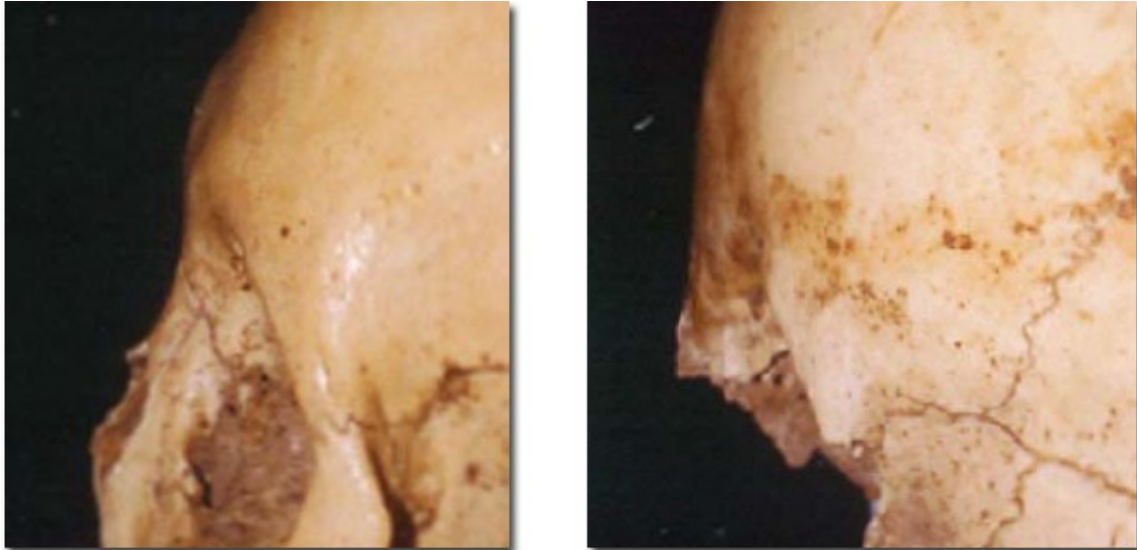
Pilt 7.

Oimuluu koos kuulmeavadega (kõrvad) on mõlemal leitud kolbal terviklikud. Siiski asetseb Tähelapsel see normaalsest ette- ja allapoole. Samuti on ka oimuluu sarnaluumine jätke (kiil, millest oimuluu läheb üle sarnaluuks) teise kujuga ja teravam nurgaga, kui keskmisel inimesel olema peaks (vt. pilt 7.). Oimuluus paiknevad ka tasakaalu- ja kuulmiseelundid. Röntgenläbivaatusel ilmes fakt, et Tähelapsel olid sisekõrva kuulmeavad arenenud kaks korda suuremaks kui normaalsel inimesel. Nagu eelnevalt mainitud, on tegemist tasakaalu- ja kuulmiseelundite asukohaga. On täiesti mõistmatu, milleks oli Tähelapsel tarvis nii suuri kuulmeavasid (vt. pilt 8.).

Pilt 8.

Normaalsel inimesel on selgelt etteulatuvad kulmukaared ja ninaluu kulmukaartega ühinemisel taanduv. Tähelapsel aga ei ole etteulatuvaid kulmukaari ega ka taanduvat ninaluud (vt. pilt 9.). Puuduvad inimesele omased näojooned. Laup läheb ühtlaselt üle ninaks. See on väga tähelepanuväärne kui mitte täiesti ainulaadne inimeste seas.

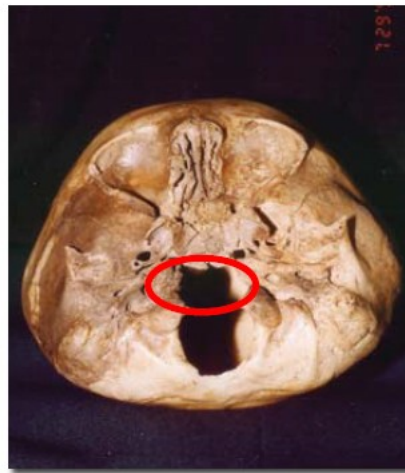
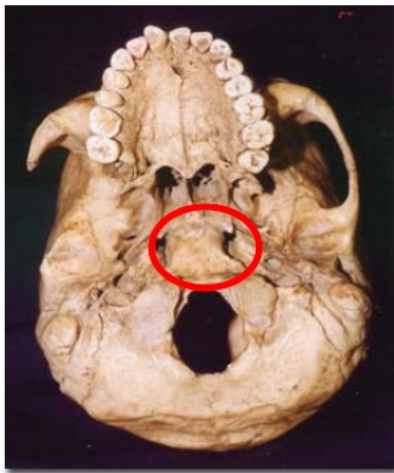
Pilt 9. Vasakul normaalne kolp, paremal Tähelaps

Kuklaluu koosneb kuklaluu-soomusest, kahest külgmisest osast ja põhimiku osast. Kuklaluu-soomuse välispinnal paikneb välimine kuklamügar, millest mõlemale poole suundub ülemine kuklatagune joon. Sellest allpool asub alumine kuklatagune joon. Nendele väljadele kinnituvad kaelalihased. See on nõnda kõikidel primaatidel. Tähelapsel aga puudub kuklamügar täielikult ja kuklatagused jooned asuvad hulga allpool kui peaks (vt. pilt 10.). Järgneval pildil näete vasemal inimese kuklamügarikku (punase ringi sees), kõrgemate äärste peale kinnituvad kaelalihased. Paremal on sama vaade Tähelapsest - erinevus on selgelt märgatav. Kohal, kus peaks asetsema kuklamügar (punane ring), on selle asemel hoopis õrn ümmargune lohk ja punane kast näitab alumist kuklatagumist joont. Fakt on, et ühegi normaalse inimese kael ei ole kunagi nii väike ja õrn (ei saakski olla) kui oli Tähelapsel.

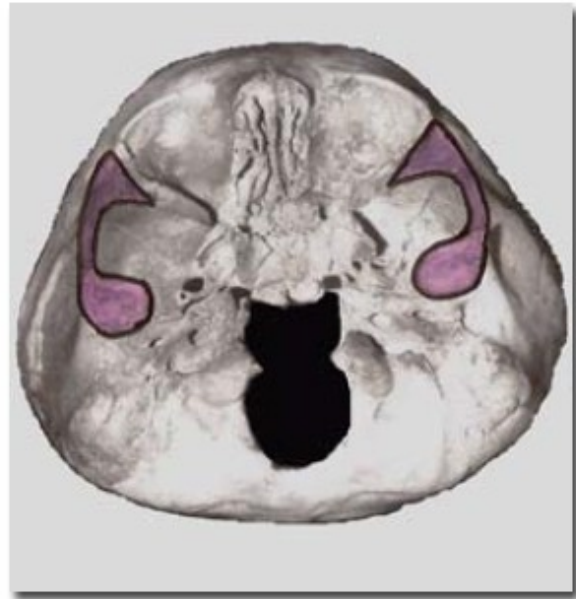

Pilt 10. Vasakul normaalne kolp, paremal Tähelaps

Tulvavetes triivimine kahjustas mõlemat kolpa tugevalt. Siinkohal on tähtis teada, et inimese alalõualuu ei ole kinnitatud kolju külge, seda hoiavad kinni lihased. Kui aga lihaseid enam pole, ei hoia koljut ja alalõualuud koos enam midagi rohkemat, kui liigesepesad. Kuklaluu põimikuosa (pildil 11. punaselt märgitud) areneb inimesel välja 20.-25. eluaasta jooksul. Leitud normaalse kolba juures on see olemas, aga Tähelapsel see puudub, mis viitab võimalusele, et ta suri enne 25. eluaastat või triivis see lihtsalt ülejutusega ära. Lisaks eelnevalt mainitule viis vesi ema ühe oimuloo sarna-luulise jätke ja Tähelapsel näo alumise osa peaaegu tervenisti. Pildil 12. on illustreerivalt näidatud, kui suured oleksid Tähelapse alalõualuu ja sarnaluu olnud. **Proportsioonide järgi oleks isendi alalõualuu olnud omane väikesele lapsele.** Tähelapse väikesele alanäole vihjab veel leitud ülalõualuu (maxilla) tükk (pilt 13.). Esiteks on see äärmiselt väike ja teiseks on ehituselt näha, et Tähelapse suulagi ei olnud kumer vaid üpris lame, millest võib järeldada, et ta keel oli samuti väike või puudus üldse. Viimane on aga ebatõenäoline.

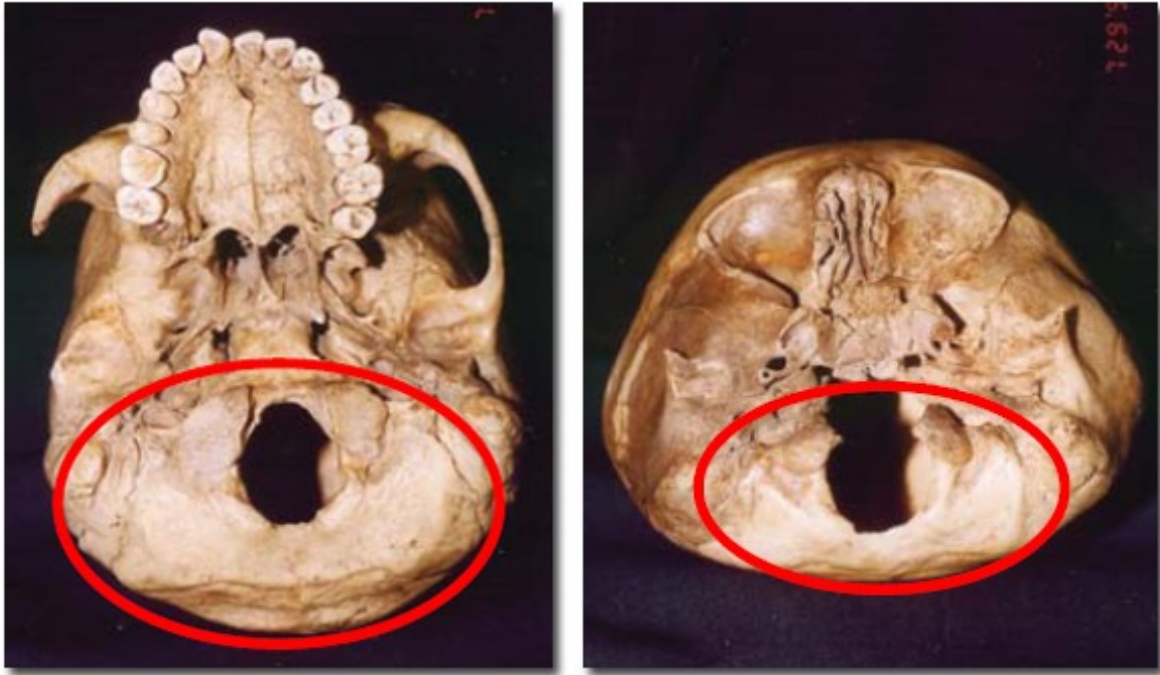
Pilt 11. Vasakul normaalne kolp, paremal Tähelaps

Pilt 12. Vasakul normaalne kolp, paremal Tähelaps

Pilt 13. Tähelapse ülalõualuu tükk

Pilt 14. Suurmulkude võrdlus

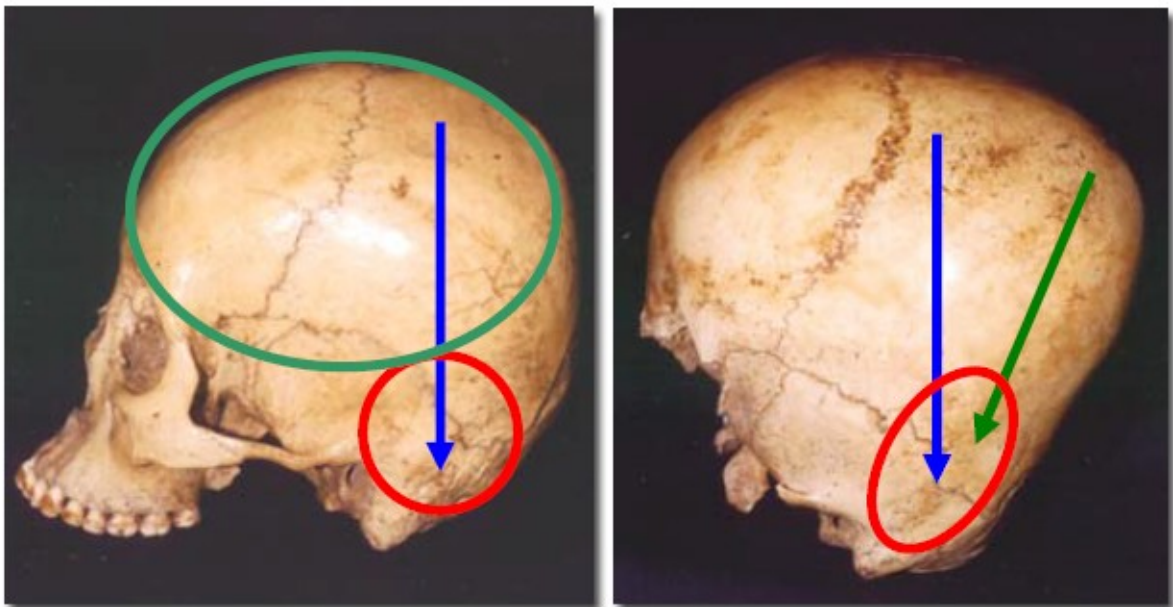
Tulnuklapse erilisest kaelast annab tunnistust veel tema kuklaluu suurmulgu asetus. Tegemist on auguga, mille kaudu on koljuõõs ühenduses lülisambakanaliga. Pildil 14. on ema ja Tähelapse kolju võrdlus. Punase ringiga on välja toodud suurmulk. Nagu näha, on **Tähelapse kael oma suuruselt ja mahult pea kaks korda väiksem** kui peaks ning suurmulgu asukoht on nihkunud kaks ja pool sentimeetrit väljapoole. Tegemist on väga erilise füüsilise iseärasusega.

Inimese keskmine ajuruumala on 1400 kuupsentimeetrit. Tähelapse kaaslase aju maht oli 1200 kuupsentimeetrit, seega alla keskmise. Üldpikkus oli tal ainult poolteist meetrit. **Tähelapse aju ruumala - võtame arvesse ka asjaolu, et tema skeletti kirjeldas leidja kui „märgatavalt lühem“ - on aga 1600 kuupsentimeetrit!** Keskmisest 200 cm³ suurem kolju nõudis ka tema õblukese kaela asukoha muutust, et hoida pea tasakaalus. Normaalse inimese kael ühendub koljuga keskmest natuke tagapool, kuna inimesel on sügavad silmakoopad ja õhku sisaldavad põsk- ja otsmikukoopad. Tähelapsel aga puuduvad põsk- ja otsmikukoopad täiesti ja silmakoopad on, nagu juba eelnevalt mainitud, tunduvalt lamedamad ja madalamad kui inimesele kohane. Sellest tulenebki, et Tähelapse tasakaalupunkt asub täpselt kolju keskmes(vt. pilt 15.).

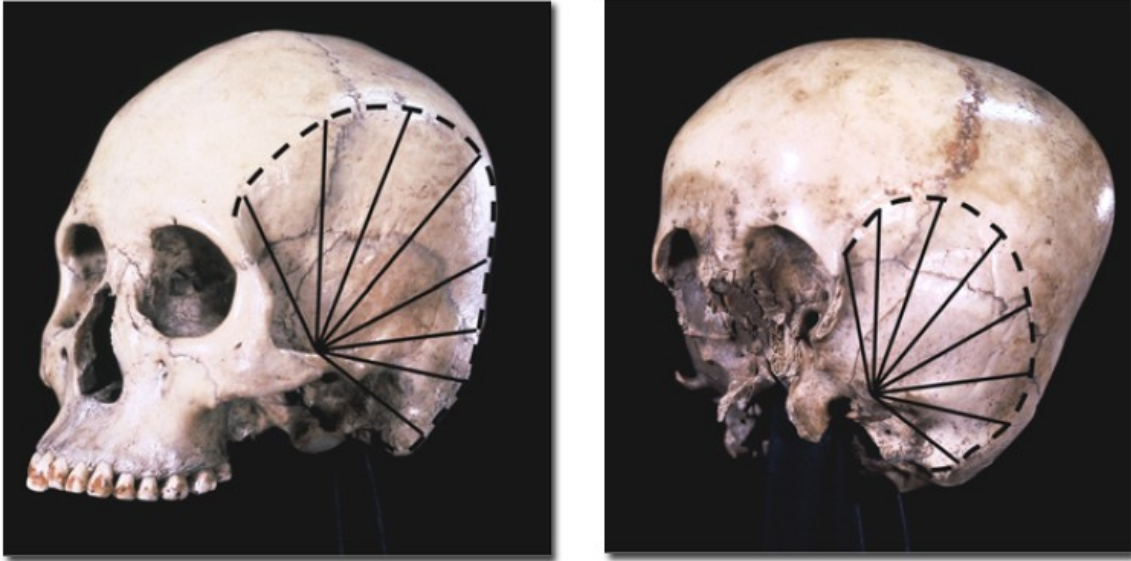

Pilt 15. Raskuskese

Veel üks huvitav aspekt Tähelapse aju juures on fakt, et tema mõtlemisorgan võis olla tehtud keskmisest tugevama materjalist. Kuidas nii? Laias laastus jaguneb inimese peaaaju suurajuks, keskajuks ja väikeajuks. Inimese suuraju (vt. pilt 16. roheline ring) asetub väikeajule (punane ring), mis on seespidiiselt toetatud, et hoida ära selle suurmulgust välja valgumist. Tähelapse ebaharilik kolju kuju kannab tema toestamata väikeajule (kui tal seda üldse oli) tugeva surve, mis vihjab asjaolule, et tema aju võis olla mõnest tugevama materjalist kui normaalsel inimesel.

Pilt 16.

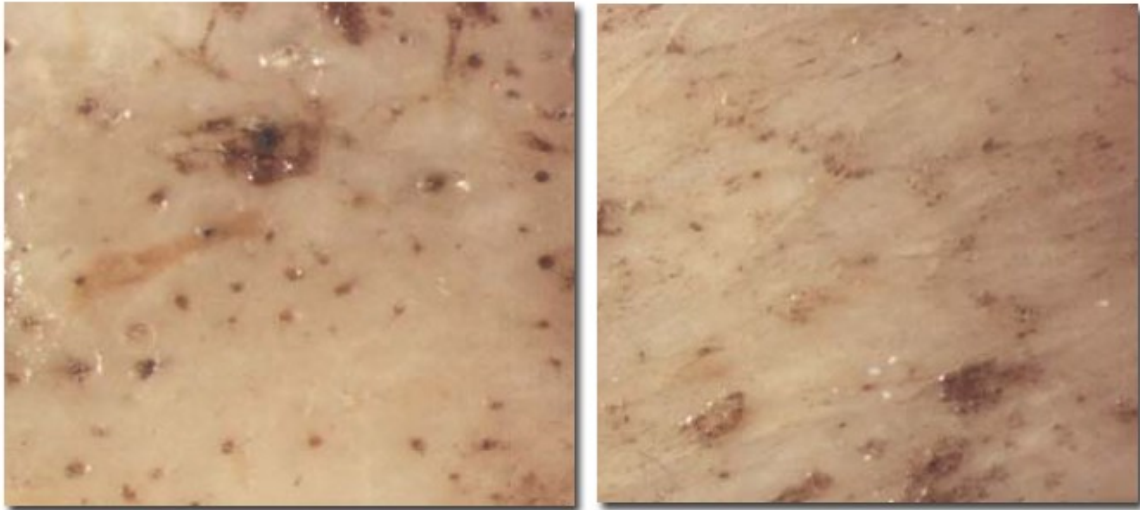
Pilt 17.

Nagu on näha pildil 17., olid Tähelapse mälumislhased võrreldes tavalise inimesega väikesed. Põhjus on lihtne - kogu Tähelapse alanägu oli proportsioonidelt sarnane lapsega. Esialgu usutigi, et tegu oli lapsega, aga see osutus väärarvamuseks. Nimelt on ta hammastel näha mõranemine (vt. pilt 18. punased ringid) - tumedad vertikaalsed jooned hambavaabas - ja kulumine (nooled). See on tugev asitõend, et **tegu oli täiskasvanuga**. Säärased tunnused tekivad pikema aja jooksul, lastel neid ei esine. Täiskasvanueale surmahetkel viitab hammaste juures veelgi üks fakt. Kui purihammas eemaldati uuringute läbiviimiseks, tuli välja, et hamba juured olid täielikult välja arenenud (vt. pilt 18.). Laste puhul ei saa me jällegi sellisest nähtusest veel rääkida.

Pilt 18. Täienisti välja arenenud hammas

Kui uurida luu ristlõiget lähedalt, näeme, et luud katavad väikesed poori-taolised augukesed. Need mängivad tähtsat rolli luustiku arenemisel ja paranemisel luumurdude korral. Pildil 19. on näha vasakul normaalse inimese luu lähivaade ja paremal Tähelapse luu lähivaade. Tähelapse augukesed on seletamatul põhjusel muutunud kinnisteks täppideks. Ükski teadaolev inimese väärareng ei põhjusta seda.

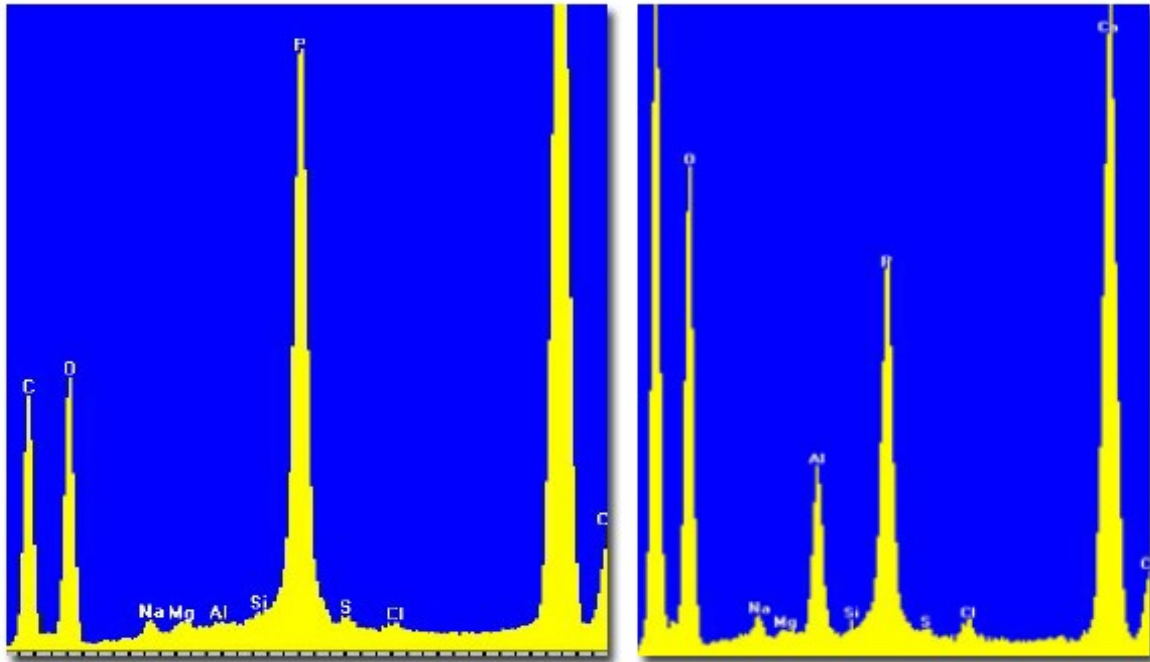
Pilt 19. Vasakul normaalse inimese luu lähivaade, paremal Tähelapse luu lähivaade

Üks kõige erakordsemaid asjaolusid Tähelapse juures on fakt, et tema luu on ühtlaselt poole õhem ja kaalub poole vähem kui normaalne inimese luu, kuid samas on hämmastaval kombel kaks kuni kolm korda vastupidavam! Selle tugevus on tingitud kolmest allikast.

Normaalse inimese ja Tähelapse luu paksuse võrdlus

- 1) Skaneeriv elektromikroskoop (SEM) toob nähtavale normaalse ja Tähelapse luu erinevused molekulaartasandil. Pildil 20. on vasemal normaalse luu tulem ja paremal tähelapse oma. Tähelapse luu sisaldab suuremal hulgal hapnikku ja süsihappegaasi, kuid samas normaalsest vähem fosforit ja kaltsiumi. Harukordne juhtum. Tegemist on juba pigem hamba emailiga kui luuga.

Pilt 20. Vasakul normaalse luu koostis ja paremal Tähelapse oma

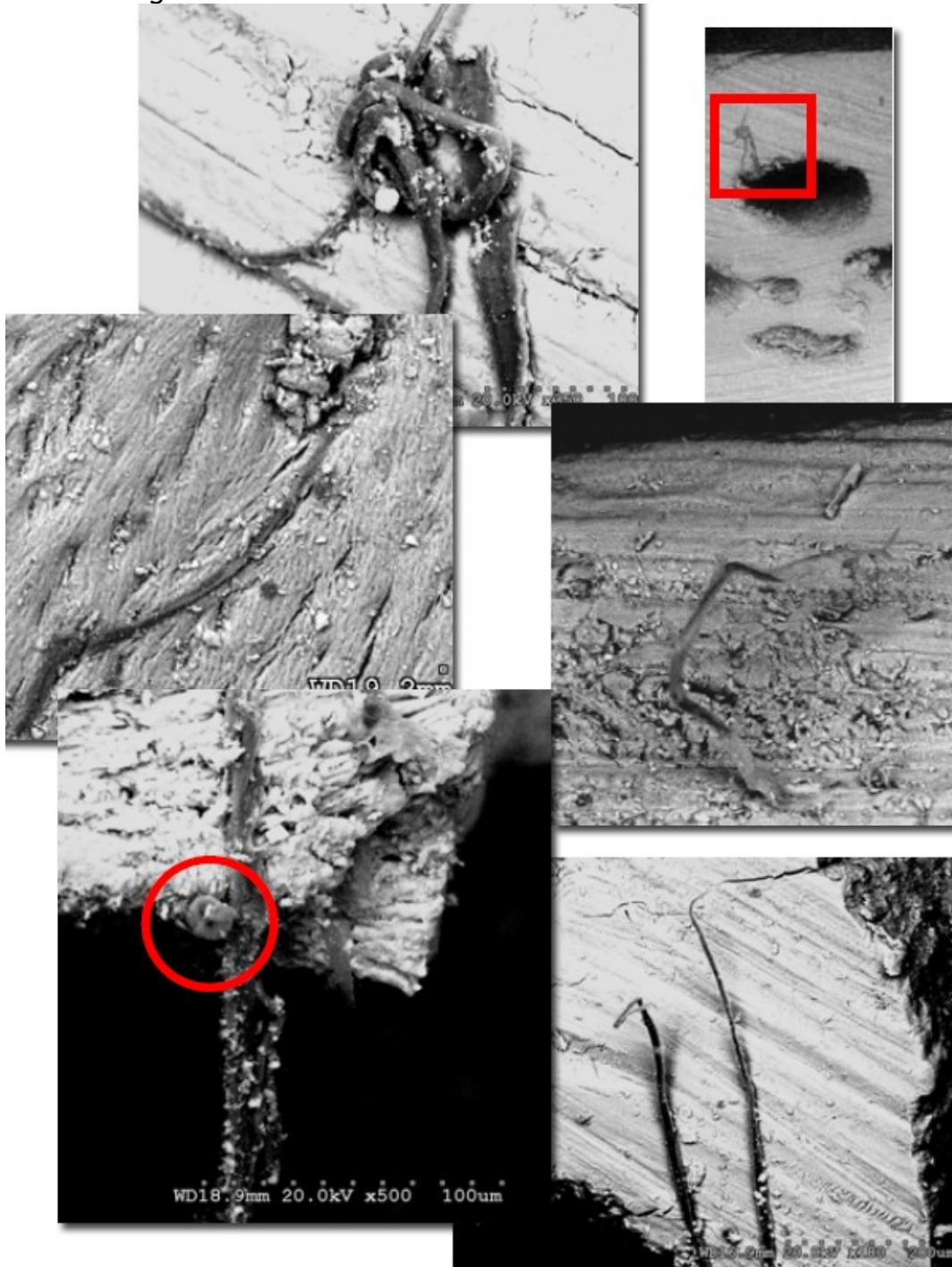
- 2) Pildil 21. on näha mõlemast luust eraldatud killud. Neid on poleeritud tööriistadega, mida kasutavad juveelikunstnikud. Normaalse inimese poleeritud luu (vasemal) on alabastri karva (s.o. valge natuke roosaka kuvandiga), kuid Tähelapse oma on täiesti piimjasvalge. Värv erinevus tuleneb sellest, et Tähelapse luu sisaldab rohkelt kollageeni, mis muudab selle koostiselt - nagu sai eelnevaltki mainitud - pigem hambaks kui kolba luuks.

Pilt 21. Vasakul normaalne luu, paremal Tähelapse luu

- 3) Võtame veelkord sama tüki Tähelapse luud ja suurendame. Tulemust näete pildil 22. Nimelt sisaldab tähelapse luu imepisikesi erinevaid tüüpi kiudusid, mis on rabavalt vastupidavad (pidasid vastu luud lõiganud terale). Mis iganes need kiud ka ei oleks, fakt on, et sääraseid kiudusid ei ole kunagi varem

ühestki luust planeedil Maal leitud. Teadlased peaksid omavahel võistlema, uurimaks välja millega tegu. Mis toimub on aga täielik ignoreerimine. Mükoloogid väidavad, et tegemist ei ole ei bakteriga, kõdu- või mõne muu seenega. Alloleval pildil leiate kiudude erinevad tüübid. Osad näevad välja kui sõlmed, mõningad kui üksikud niidid, osad justkui „kasvavad välja“ augukestest, kus toimub luuüdi moodustumine. Neid leid kõikjal - nad läbivad tervet Tähelapse luumaatriksi. Veelkord - senimaani ei ole üheski luus midagi säärast leitud.

Pilt 22. Mikroskoopilised kiud Tähelapse luustikus

Vaadeldgem inimese luu poleeritud ja suurendatud killukest (vt. pilt 23.). Näeme säravalt puhast luumatriksi - kõik luuüdi on „ära tarbitud“ bakterite poolt, mis on inimkehas pidevalt olemas, aga muutuvad aktiivseks alles peale surma. Metsikus looduses teevad nad puhta töö paari nädalaga.

Tähelapse luust avastame aga auke, mille seinu katavad punakad kübemed. Oksüdeerunud luuüdi on must mitte punane. Seega, mis see on ja kuidas see sinna sai, on mõistatus. Samuti ka see anomaalia on esmakordne leid planeedil Maa.

Pilt 23. Vasakul üleval normaalne luu, keskel Tähelapse luu ja paremal Tähelapse luu suurendus

Kokkuvõte Tähelapse füsioloogilistest anomaaliatest

1. Luu on poole õhem ja kaalub poole vähem kui peaks.
2. Luu on kaks kuni kolm korda tugevam kui peaks.
3. Luu erakordne vastupidavus on tingitud kolmest järgnevast tunnusest:
 - a) Luu keemiline koostis sarnaneb rohkem hamba emailile kui inimluule.
 - b) Luu sisaldab palju rohkem kollageeni kui normaalne inimluu.
 - c) Läbi luu kulgevad erakordselt vastupidavad kiud. Sääraseid kiudusid ei ole leitud ühelgi olendil planeedil Maa.
4. Luu sisaldab punast jääkainet, mida samuti ei leidu ühegi teadaoleva olendi luus.
5. Tema silmakoopad on täielikult erinevad normaalse inimese silmakoobastest.
6. Tal ei ole jälgegi otsmikukoobastest; inimestel on alati vähemalt õrn jälgi nendest.
7. Ta kiiruluude vahel on omamoodi „vagu“ või „mõlk“, mida tavalistel inimestel ei ole.
8. Tähelapsel puuduvad kulmukaared, mis leiduvad kõigil inimestel.
9. Tal ei ole „lohu“ ninaluu ja puuduvate kulmukaarte vahel, mis samuti leidub kõigil inimestel.
10. Ta sisekõrva kuulmeavad on vähemalt kaks korda suuremad kui normaalsel inimesel.
11. Tähelapsel puudub kuklamügar, mis on olemas kõigil primaatidel.
12. Tähelapse kael oli ovaalse kujuga ja suuruselt ning mahult pea kaks korda väiksem kui normaalse inimese kael.
13. Tema suurmulgu asukoht on nihkunud kõvasti väljapoole kolju tsentrist kui peaks.

14. Tähelapse kolju tasakaalu keskpunkt on raskuskeskmes, ehk ruumilises mõttes kolju keskel. Tavaliselt on see kolju keskpunktist väljas.
15. Tema mälumislhaste pinnalaotus oli poole väiksem kui keskmisele inimesele kohane.
16. Tulnuklapse aju oli $1/3$. võrra suurem - seega ka tükike raskem - kui oleks pidanud olema tema kolju mõõtmeid arvesse võttes.
17. Gravitatsioon oleks pidanud tal ebaloomulikult suure aju suurmulgust välja pressima. Säärasest pitsitusest aga mingeid jälgi ei ole, millest saab järeldada, et ta aju koosnes tihkemast materjalist.
18. Miniatuursed augukesed, mis peaksid katma luustikku, lihtsalt puuduvad.
19. Tähelapse tükike leitud ülalõualuust sisaldas endas lisaks täiskasvanud olendi hammastele ka veel lõikumata nn. kokkupakitud varuhambaid.
20. Tema äärmiselt väikese suu lagi oli pigem lame kui kumer.

Kuidas sai nii paljude väärarengutega olend jõuda täiskasvanuikka?

Tähelapse kolju on radioaktiivse süsiniku dateerimise meetodi järgi 900 aastat vana. Tollane ühiskondlik kord ei pidanud moraalselt vääraks tappa tugevate väärarengutega vastsündinuid. Üks väärareng vastsündinu näos ei oleks kujutanud talle veel ohtu. Mine sa tea - võib olla oleks isegi pimedatel ja kurtidel oleks lastud oma elu ära elada loomulikus rütmis, aga juba kaks väärastust imiku näos, oleks saanud talle nähtavasti saatuslikuks. Üle kahe silmaga nähtava väärarengu tähendas kindlat hõimust elimineerimist. Niisiis on üsna ebatõenäoline, et 900 aastat tagasi sündinud laps, kelle näost võib lugeda kahekäe näppude peal moonutusi, oleks ellu jäetud.

Isegi siis, kui me mängime võimaluse peale, et säärane „friik“ oleks tollal mingil moel ühiskonnas aktsepteeritud olnud, ei saa me kõrvale vaadata faktist, et kõik Tähelapse juures avaldunud väärastused olid omavahel sümbioosis. Mitte üks detail selle kolba juures ei vihja tüüpilisele inimesele, kuid siiski - kuidagi - kõik funktsioneeris ja meie müstiline olend jõudis elada vähemalt 20. aastat nõnda karmis keskkonnas.

Muidugi võime eeldada, et ta sündis, elas ja suri ühes kohas. See aga ei pruugi olla tema elulugu. Ta võis saabuda kusagilt hoopis mujalt - kas kusagilt kaugelt piirkonnast Maalt või äkki väljast pooltki... veetes seal kus ta leiti, ainult jupikese aja enne oma surma.

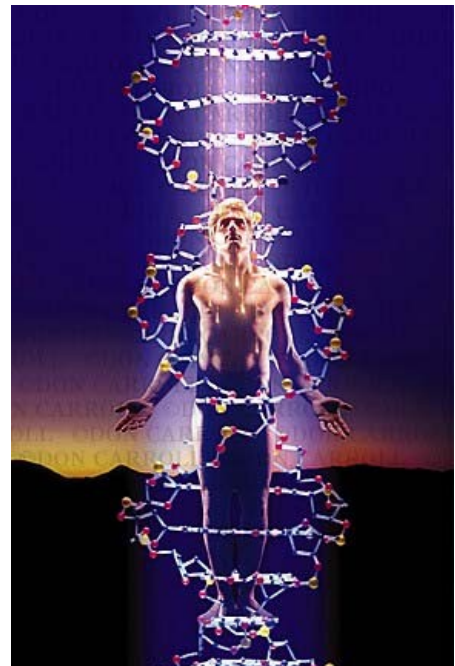
Kuidas seletab teadus sääraseid anomaaliaid?

Põhivoolu teadus on järjekindlalt ebaõnnestunud seletamast Tähelapse juures leiduvaid anomaaliaid. Nad ei ole seda isegi proovinud, sest nad lihtsalt ei taha. Hoitakse jäigalt ja järjekindlalt kinni senistest dogmadest ja ignoreeritakse kõike, mis ei ühildu tänaste teooriatega või mida lihtsalt ei osata seletada.

Võtame näiteks imepisikesed kiud Tähelapse luustikus. Kui teadlased võtaksid ette ja uuriksid neid täiesti eelarvamuste vabalt, siis võib-olla avastaksid nad, et tegemist on puhtast süsinikust nano-torudega. Praegu püüavad teadlased leida moodust, kuidas kasvatada tehisluid just säärastest nono-torudest. Aga äkki on kunagi ammu-ammu, keegi - keegi palju nutikam kui meie - sellega juba hakkama saanud? Aga kui teadlased võtaksid Tähelapse nano-torukesed ja nö. „lammutaksid nad lahti“, uuriksid, mis muudab nad nii vastupidavaks ja kasutaksid neid hõrenevate inimluude tervendamisel?

Geneetika

Kas on võimalik leida asitõendeid, mida teadlased lihtsalt ei saa eirata? On küll - DNA. Geneetiline kood on - olenevalt vaatevinklist - bioloogia muudetud matemaatikaks või matemaatika muudetud bioloogiaks. Mõlemal juhul on see täiesti lõplik, sest siiani pole keegi veel suutnud püstitada ühetegi tõsist argumenti selle kindluse vastu. Isegi kui kuritööl on viiskümmend tunnistajat ja veel viiskümmend ametnikku usuvad, et just see mees sooritas kuritöö, aga DNA test kinnitaks vastupidist, siis võidaks DNA. Kõik teavad ja aktsepteerivad seda, sest DNA-d peetakse täpseks ja eksimatuks. DNA-d on nimetatud isegi Jumala enda käekirjaks.

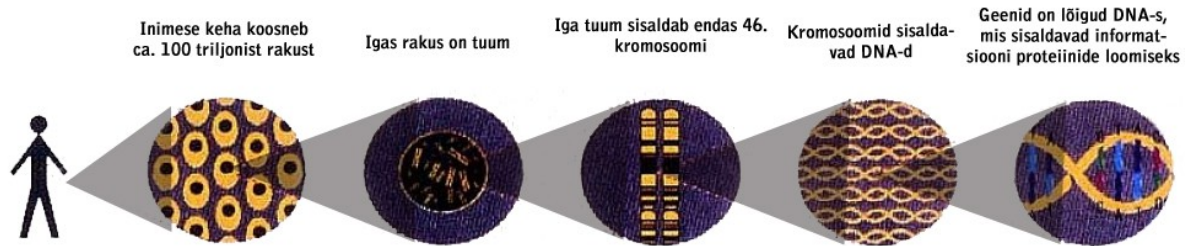

Tähelapse juhtumiga on umbes sama lugu - seda teeb maha sadu ja sadu põhivoolu teadlasi lihtsalt seetõttu, et meie „tavakohased teadmised“ või „konsensustranss“ ei luba uskuda, et maailmaruumis leidub meist intelligentsemaid eluvorme. Kuna galaktikate vahelised kaugused on nii suured, et praeguste teadmiste juures lihtsalt ei ole meil võimalik neid ületada, siis tähendab, et seda ei suuda mitte keegi! Tuletage mulle meelde: kas Päike tiirles ümber Maa või vastupidi?

Tähelapse kaks tosinat füsioloogilist isepärasust, mida eelnevalt sai tutvustatud, on isegi juba piisavad tõendid kinnitamaks, et tegemist on millegi inimlaadsega aga mitte 100% inimesega. Veelgi enam - aastal 2003 läbi viidud DNA test kinnitas lõplikult, et selle olendi ema oli inimene, aga isa oli „midagi muud kui täielikult inimene“. See on tõde ja jääb selleks vaatamata asjaolule, et „ametlikud“ eksperdid innukalt Tähelapse fenomeni püüavad maha teha. Nagu kriminaaljuhtumi puhulgi jääb viimne sõna DNA-le.

Järgneva kergemaks mõistmiseks väike selgitus, mis on DNA. Inimese keha koosneb ca 100. triljonist rakust. Igas rakukeses on tuum ja iga tuum sisaldab endas 46. kromosoomi, mis omakorda on jagatud paarideks - seega 23 paari. Üks kromosoomipaar on isalt ja teine emalt. Kromosoomid on täis kõvasti kokku surutud keerdu DNA kiudusid. Geenid on lõigud DNA-s, mis sisaldavad informatsiooni,

kuidas luua elu alustalasid - proteiine. Lisaks eelnevale, sisaldavad rakud veel mitokondriaalset DNA-d (mtDNA), mis sigimisel kandub edasi ainult ema-liini pidi.

Tähelapse DNA lugu

1999. aastal, kui Lloyd Pye'st sai Tähelapse hoolekandja, pidas ta enese esimeseks ülesandeks kindlaks määrata kõik kolba füsioloogilised eripärasused. Kui aga sellega oldi ühel pool, avastas Pye, et pole tähtis kui palju iseärasusi ta ka kindlaks ei tee, on teadlaste pilk temale alati altkulmu. Üks olevat talle otse välja öelnud, et teda ei huvita kui palju ta iseärasusi kindlaks teeb; isegi kui Pye oleks neid 10 000 leidnud, oleks teadlane ikka rahuliku südamega öelnud: „Loodus suudab kõike!“. Loodus on teadlaste jaoks kui religiooni levitajale Jumal. „Jumal on kõigeks võimeline!“. Nõnda sai mehele selgeks, et panustades teadlaste kainele mõistusele, loogikale ja isegi ausale mängule, ei toimu mingit edenemist Tähelapse projektis.

Ainukeseks võimaluseks jäi DNA. Lloyd hakkas otsima laboreid, mis uuriksid kolba DNA-d. Ülesanne oli üpris keerukas, kuna - nagu me teame - oli Tähelaps 900 aastat vana ja üle 50. aasta vana organismi DNA-d loetakse juba „iidseks DNA-ks“. Selle kindlaks tegemisega ei tulnuks toime tavalised kohtulaborid, kuna neil puuduvad vajalikud instrumendid. Lisaks on nn. „iidsed DNA-d“ tavaliselt kahjustada saanud, mis muudab ülesande veelgi raskemaks. Õnneks paiknes kolp enne leidmist 900 aastat vana kaevanduse tunnelis liiva all, mis on ilmastiku tingimustelt võrdeline hoiustamislaoga.

1999. aastal oli maailmas ainult 6 laborit, mis suutsid tuvastada „iidest DNA-d“. Ükski labor ei olnud nõus Tähelapse DNA-d kindlaks määrama, kuna mängus oli nõ. professionaalne stigma. Siis aga otsustas üks Kanada Vancouveri kohtuliku ekspertiisi labor proovida, vaatamata asjaolule, et neil polnud selleks õigeid vahendeid.

DNA taastamiseks oli vaja lõigata välja kolbast tükike luud - kuklaluust võeti põimikuosa. Tulemus oli Pye jaoks šokk - väidetavalt suudeti tuvastada 200 pikogrammi DNA-d, mis kinnitasid, et Tähelaps oli normaalne meessoost inimene. Üldjuhul loetakse aktsepteeritavaks koguseks 1000 pikogrammi DNA-d. Lloyd tahtnud vastusega nõustuda, kuna 200 pikogrammi 1000 kõrval ei anna kindlat vastust. Teadlased väitsid vastupidist.

Pye nõudis veel ühte testi. Nõustuti ainult tingimusel, et testimiseks antaks üks Tähelapse hammas. Otsus oli raske, kuna hambast saab lugeda omaniku kohta palju teavet. Siiski nõustuti - üks hammas jääb ju veel alles. Vastus tuli jällegi negatiivne

- kätte saadi 200 pikogrammi DNA-d ja tegemist pidavat olema normaalse meessoost indiviidiga.

Nõnda pidigi Lloyd Pye naasma koju New Orleansi teadmise, et tegemist on õigest väga veidrate väärengutega inimesega ja kõik tema kulutatud aeg ning energia oli asjata. Kuna mees oli nii vaimselt kui majanduslikult laostunud, pani ta oma veebilehele üles teate, et loobub Tähelapse projektist. Ta tõmbus eemale avalikust elust kolmeks aastaks - kujundlikku GULAG'i nagu ta ise seda aega nimetas.

Belinda McKenzie

Aastal 2002 tuli aga võhivõõralt naiselt, Belinda McKenzie'lt, Londist kiri, milles ta pakkus rahalist abi, kui mees ainult ise uue DNA uuringu korraldaks. Muidugi võttis Pye pakkumise vastu. Aastaks 2003 oli kuue labori asemel tekkinud neid kokku 24. Seekord oli Pye'l õnne - ta leidis uue labori Trace Genetics, mis juhtisid noored entusiastlikud teadlased Ripan Malhi ja Jason Eshleman. Nad olid nõus võtma Tähelapselt uue DNA proovi.

Ilma pikema jututa lõigati Tähelapse vasemasse kiiruluusse sisse väike „aken“. Saadud tükk tehti omakorda neljaks. Selle käigus tunnistasid teadlased, et antud luud on palju raskem lõigata, kui ühtegi teist normaalset inimluud. Moka otsast olid ka Vancouveri tegelased Pye'le tunnistanud Tähelapse luu ebanormaalset tugevust. Igal juhul valdas Lloyd'i viimaks tunne, et see

uuring annab lõpliku vastuse läbitud pikale teekonnale.

Paralleelselt võeti ka Tähelapsega koos lebanud kolju DNA. Järgnev andis Pye-le veelgi innustust juurde. Nimelt pandi nii normaalse kolju tükike kui ka Tähelapse oma lahusesse nimega EDTA. Selle lahuse eesmärgiks oli luu täielikult lagundada. Mis aga välja tuli oli fakt, et kui normaalse luu kild oli lahustunud juba ühe nädalaga - nagu on ka keskmine aeg - aga Tähelapse luul ei olnud absoluutselt lagunemise jälgi. Isegi mitte peale kuud aega lahuses veedetud perioodi. Tähelapse luu oli vaja lagundada väga tugevas aines nimega Tween 20. Kunagi varem polnud juhtunud, et EDTA ei suudaks luud lagundada. Tegemist oli juba uue tõendiga, et tegemist oli millegi muu kui inimesega.

Ripan Malhi ja Jason Eshleman

Esimese testiga määrati kindlaks inimese - nähtavasti Tähelapse ema - mtDNA. See oli kergesti taastavat juba esimesel katsel. Õnneks ei olnudki nende DNA-d eriliselt 900 aasta jooksul kannatada saanud. Tulemus väitis, et tegemist oli inimesega halogrupist A, mis on geneetiline grupp, harilik varajaste Vahe-Ameeriklaste seas.

Tähelapse mtDNA oli samuti kergesti taastav. Tulemuseks oli halogrupp C, samuti üks harilik geneetiline grupp varajaste Vahe-Ameeriklaste seas. Tähelapse mtDNA lihtne taastamine tähendas kolme tähtsat fakti:

- 1) Tema tuuma DNA on kindlasti kättesaadav ja kergesti taastatav, seega peaks olema ka geneetilise päritolu kindlakstegemine reaalne võimalus.
- 2) **Tema ema oli talle jätnud oma mtDNA, mis tähendas, et ta oli kindlasti inimene.** Seega Pye esialge teooria, et tegemist on reaalse tulnukaga, keda tuntakse kui „Hallid“, osutus valeks.
- 3) Temaga koos leitud skelett ei olnud temaga geneetiliselt seotus - seega ei olnud tegemist Tähelapse emaga.

Lõpuks siis kauaoodatud finaali. Tähelapsetega koos leitud skeleti tuuma DNA taastati samuti edukalt ja kiirelt. Tegemist oli täiesti normaalse naissoost inimesega. See tulemus oli oodatud.

Nüüd aga Tähelapse tuuma DNA. DNA taastamiseks tehti kuus katset, kõik aga ebaõnnestusid. **See oli kindel tõend, et tegemist ei ole 100% inimesega,** kuna DNA taastamisel kasutatakse nõ. inimese DNA põhja või krunti. Samuti tõendab see, et Vancouveri labor, ei saanud kindlaks teha Tähelapse tuuma DNA-d, kuna see lihtsalt ei olnud neil kasutusel olnud tehnoloogiaga võimalik! Tegemist oli teadliku valetamise ja sabotaažiga! Seega - peale kõike seda vaeva, aega, energiat ja häbistamist, oli Pye oma seisukohad lõplikult tõestanud.

Mis tõestati aastal 2003?

Peale pikki aastaid uurimustööd oli tulemus käes. Kokkuvõtlikult:

- 1) DNA mõlemas skeletis oli DNA ülimalt hästi säilinud peale 900. aastat.
- 2) MtDNA leid tõestas, et Tähelapse ema oli kahtlemata inimene.
- 3) Tähelapse tuuma DNA oli elujõuline, aga mitte-taastatav inimese DNA-na - tundmatu.

Ühildades viimased kaks punkti, saame järeldada, et kui olendi ema oli küll kahtlemata inimene, aga tuuma DNA - mis iseenesest on säilinud - ei ole taastav inimDNA-na, siis **tema isa ei olnud täienisti või üleüldse inimene!** Kahjuks tuleb tõdeda - nagu tunnistasid ka Jason ja Ripan, mehed, kes viisid läbi DNA testi -, et üksi põhivoolu teadlane ei tunnista seda tulemust kunagi millekski rohkemaks kui tühipaljaks eksimuseks või riknenud DNA-ks. Seega tuleb kuidagi olemasolev DNA kaardistada, anda sellele kuju.

Epiloog

Aastal 2006, kolm aastat peale ajaloolist hetke, teatas firma nimega *454 Life Sciences*, et neil on uus tehnoloogia, mille abil on võimalik kaardistada terve liigi genotüüp - teadaoleva või tundmatu. Põhivoolu teaduse jaoks oli see hea uudis, kuna nüüd on võimalik taastada neandertaallase genotüüp, aga Lloyd Pye jaoks oli see suurepärane uudis, kuna lootus on, et kunagi saame me teada selle täiesti unikaalse olendi tegeliku olemuse. Hetkel kogub mees firma *454 Life Sciences* uuringute jaoks raha. Umbmääraselt läheb vaja 250 000 dollarit. Isiklikult on mees veendunud, et kolp, mida ta käes hoiab, on maavälise päritoluga, kuid ristiretk jätkub, tõendamaks seda ka maailmale.

Milline Tähelaps välja nägi

Kasutatud kirjandus

- ❖ „Starchild Skull“ - Essentials; e-raamat; 2009; Lloyd Pye
- ❖ „Inimese anatoomia“; Meeli Roosalu; Koolibri; 2006
- ❖ www.starchildproject.com